

КОЛКО ИНТЕРЕСЕНЪ Е СВЪТЪТЪ!

Госпожа камилска птица съдецата си на разходка

Камилската птица е най-голямият бягач във своята. Измежду всички животни тя прави най-голямите крачки. Току що използва отъ яйцата малки от камилската птица не могат да изчезнат звездо съ майка си, затуй ти ги слага на гръб и ги носи.

Нашата снимка представя една камилска птица — майка, която разхожда малките си.

Най-старата и най-дългата задача

Въ музей Ермитажъ въ Ленинградъ се нали единъ много старъ египетски папирусъ. Дъги години ученият съм се измучват да го разгадаватъ, но безуспешно. Най-после това съ сполучило да направи големият руски египтологъ Струве.

Споредъ него ръкописъ е отъ преди 3700 год., и е дълъг 5 метра.

Струве предполага, че е задача на избягалици съ египетски учення. Така задача писана преди 37 века съ своята като най-старата и най-дълга задача.

Какво ли биха правили нашите ученици ако ние се зададваме такива задачи по 5 метра?!

БОКСОВЪ МАЧЪ между маймуни

Наоследъкъ играта бойни става много разпространена. Дори и маймуни съ се заразили отъ този видъ спортъ. За сега още не е завладеният гори на Африка, а само въ зоологическата градина въ Сенъ Луи (Америка). Както видимъ, състезанието е завършило съ „хонъ въту“ (падане въ несъвестъ) на единъ отъ играчите, понеже другаръ му е нанесъ съмлен ударъ.

Чудниятъ ездачъ

Това е тринадесетъгодишното чуче Теди, което обича често да езди със сто и двадесетъгодишния приятел кро-коидъ Шимбу. Тази езда е приятна забава и за двамата другари. Тъ често играятъ заедно.

Илюстрация Годдар

РОБЕРТЪ ФУЛТОНЪ

Робертъ Фултонъ е името на единъ големият на човечеството — изобретатель на парния паровозъ.

Синъ на бедни родители, Робертъ е роденъ през 1765 г. въ град Литъ Бритъни въ Америка. Беше си не помисли укрепъ и го оставилъ на три години възрастъ. Много съ претегли наименование Робертъ оставяше съ себе си, но беше трудолюбивъ и упоритъ. Отначало работи като чиракъ въ единъ занаятчарско ателие, после стана дърводелецъ и най-сетне изчезна.

Дълги години той измисля какъ може да се направи машинъ, която да движи корабъ по водата. Четвърти, изискала, преобързяла и нѣ-помислила такива машини. Но... и тогава още по-изменя отъ где да искаме сърдечества да направи такъвъ корабъ и машинъ.

Дълго сътворявъ той. Извънъ и въ Лондонъ и Парижъ, Най-после го избрали пътъ въ Лондонъ въ Но-Йоркъ. Тамъ той напъръкъ изчезна сърдечствата, за да почне построяватъ на водата машинъ. Порти въчини му се подготвяватъ и го същатъ за побърънъ. Само

Опасенъ противникъ

Единъ зъбъроукротителъ съ научилъ единъ тригъденъ лъвъ да се бори и боксира съ него. Часто тъ показва своето изкуство на публични места. Обикновено то четириногият борецъ побеждава, защото презъ време на борбата си слуши и съ „изброзявленъ лъвъ“. Разбира се, не всички борци, на близъкъ тъ отъ най-тежката категория (дори и Данъ Колдовъ) не биха посмѣянъ да излизатъ срещу единъ противникъ, който се захвили и зъхва заинаквично опашка.

Единъ приятелъ наядъл Фултонъ, който отразилъ тъ способностъ на... — Райкъ.

Същъ дълъгъ и упоритъ туръ нялъкъ пътъ пресекъ билъ головъ. Много народъ се събрали на пристанището да гледатъ, че съ узии „изброзявления Фултонъ“. Корабъ билъ склоненъ въ водата. Отъ кукини му се запълваше чиракъ дъхъ. Най-сетне дълъгъ същъ сън. Само пригответъ му Райкъ да излезе съ сънъ. Само пригответъ му Райкъ да излезе съ сънъ. Само пригответъ му Райкъ да излезе съ сънъ.

Като всички години хоръ Фултонъ не е работилъ за себе си, а за благото на човечеството. Скоро алегри и епически хоръ почетъ да спрятъ съни преродъ и да легчътъ „Фултонъ е забравенъ“. Най-сетне изчезна съ него, останъ икономъ приятелъ Райкъ.

Презъ месецъ февруари 1825 г., изпълнилъ отъ работъ, изперъ и потънъ въ зъдърънъ великиятъ изобретателъ умира, забравенъ.

Минаватъ години. Новото поколение съ припомнъ за човекъ, който съ своято дълъръдъ създъвашъ претъ дълъгъ ги сънни, спомни си и го помни съ дълъбокъ благородностъ.